

بررسی فراوانی سل در کبوتران ارجاعی به کلینیک دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران

دکتر حسام الدین عمادی چاشمی^{۱*}، امیر اصغری باغخیراتی^۲، بهناز رضایی^۳

^۱. سازمان علوم بالینی، عضو هیئت علمی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان.

^۲. دانشجوی دکتری تخصصی رشته بهداشت و بیماریهای پرندگان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران.

^۳ دانشجوی دکتری عمومی دامپزشکی، دانشگاه سمنان.

Hesamemadi@semnan.ac.ir

مقدمه: سل یک بیماری مزمن و زئونوز در پرندگان است که توسط مایکوباکتریوم اوویوم ایجاد شده و سبب کاهش تولید، عدم صرفه اقتصادی و در نهایت مرگ پرند می‌شود. این بیماری فاقد علائم بالینی پاتوگنومونیک بوده و ضایعات آن غالباً در مغز استخوان، کبد، طحال و روده‌ها یافت می‌شوند. لازم است تا در هنگام تشخیص، مایکوباکتریوم را از سایر عوامل از قبیل سالمونلا، اسپریژیلوس، اشریشیا کولی (کولیگرانولوماتوز) و نئوپلازیها تفریق نمود. اگرچه سل به ندرت در گله‌های تجاری مشاهده می‌شود، اما باید به بروز آن در پرندگان زینتی و کبوتران توجه نمود. این بیماری قابل انتقال به انسان بوده و حضور آن در بیماران مبتلا به ایدز متداول است. با توجه به زئونوز بودن این بیماری، به بررسی شیوع آن در کبوتران ارجاعی به کلینیک دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران پرداخته شد. روشکار: این مطالعه طی یک سال و با بررسی ۱۳۰ مورد کبوتر ارجاعی به کلینیک انجام گرفت. به منظور تشخیص از رادیوگرافی، FNA، رنگ آمیزی گرم و زیل نیلسون استفاده شد. بحث و نتیجه‌گیری: طی این مطالعه، ۳ مورد کبوتر مبتلا به سل استخوانی شناسایی گردید که ۲/۳٪ از کبوتران ارجاعی را به خود اختصاص می‌دهد. در رادیوگرافهای اخذ شده، ضایعات پرولیفراتیو، ندولار گرانولوماتوز و چند کانونی، لیز استخوانی، واکنش پریوستال و اندوستال و درگیری مفاصل مشاهده شد. در رنگ آمیزی زیل نیلسون نیز باسیلهای اسید فست و قرمز رنگ مایکوباکتریوم در پس زمینه آبی مشخص شدند. با در نظر گرفتن عواقب جبرانناپذیر این بیماری و عدم پاسخ به درمان مناسب، اقدامات لازم در جهت یوتانایز کبوتران مبتلا صورت گرفت. با توجه به خطرات این بیماری، بایستی نسبت به آموزش هرچه بیشتر صاحبان کبوتر مبادرت ورزید.

کلمات کلیدی: سل، کبوتر، زئونوز

بررسی اثر تزریق داخل تخم مرغی کربوهیدراتها بر عملکرد جوجههای گوشتی: مطالعه مروری

دکتر حسام الدین عمادی چاشمی^{۱*}، بهناز رضایی^۲، امیر اصغری باغخیراتی^۳

^۱. سازمان علوم بالینی، عضو هیئت علمی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه سمنان.

^۲. دانشجوی دکتری عمومی دامپزشکی، دانشگاه سمنان.

^۳. دانشجوی دکتری تخصصی رشته بهداشت و بیماریهای پرندگان، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تهران.

Hesamemadi@semnan.ac.ir

مقدمه: رسیدن به رشد بیشتر در زمان کمتر، همواره یکی از مسائل مطرح در پرورش طیور بوده است. گفته شده است که افزایش کربوهیدرات در تخم مرغ، میتواند انرژی مضاعفی را برای جنین به ارمغان آورده و استفاده از اسیدهای آمینه به منظور گلوکونوژنز را کاهش دهد؛ در نتیجه به سنتز پروتئین در ماهیچه جنین و متعاقباً به رشد بهتر آن در دوران پرورش کمک نماید. از سوی دیگر، غلظت داخل تخم مرغی کربوهیدراتها کمتر از ۱٪ کل مواد مغذی بوده و فقط ۰/۳٪ آن گلوکز آزاد است. بنابراین تزریق داخل تخم مرغی کربوهیدراتها، میتواند نقش مهمی در عملکرد جوجهها داشته باشد. روشکار: در این مطالعه به بررسی ۱۵ مقاله در زمینهی مذکور پرداخته شد. بحث و نتیجه‌گیری: کربوهیدرات اصلی مورد مطالعه در ۸۳٪ مطالعات، گلوکز بوده و بهترین نتایج با تلقیح ۷۵ mg گلوکز حاصل شده است. اثرات مالتوز، ساکارز، دکستروز و فروکتوز نیز مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. در ۵۰٪ مطالعات، کربوهیدرات مورد مطالعه در سن ۷-۱۸/۵ روزگی و در مایع آمینوتیک تزریق شده بود. تزریق کربوهیدراتها به تخم مرغ، موجب بهبود رشد ویلیها شده و قابلیت جذب مواد را در رودهی جوجه افزایش می‌دهد؛ اگرچه که این امر در برخی موارد صادق نبوده است. اگرچه تلقیح کربوهیدرات به تخم مرغ سبب افزایش وزن جوجه در هنگام تفریح شد، اما میزان تفریح را کاهش داد. به نظر میرسد که علت اصلی کاهش تفریح، نقص در تکنیک استفاده شده باشد. تلقیح گلوکز باعث افزایش وزن نهایی جوجه و بهبود ضریب تبدیل شد، اما چنین اثری در رابطه با مالتوز مشاهده نگردید. اثر مطلوب مالتوز در افزایش وزن جوجه در هنگام تفریح، بیش از گلوکز بود اما همچنان، گلوکز بهترین گزینه برای بهبود عملکرد جوجه پس از تفریح میباشد. پیشنهاد میشود مطالعات بیشتری به منظور تعیین تکنیکهای مناسب، دوز و محل تزریق مواد مغذی به تخم مرغ انجام شود.

کلمات کلیدی: کربوهیدرات، تخم مرغ، جوجه گوشتی